

Sted med Hensyn til Nattergalene. De ere bortfangede fra hele Kjøbenhavns Omegn, og den, der har udført dette, fortsætter nu sydligere paa i Sjælland sine Esterstræbelses. Da Nattergalen er en Fugl, der er saa almindelig, hvedet, at man meget nødig savner den, fordi en Enkelt finder sin Fordeel ved at bortfange dem, har man været enig om, at det var hensigtsmæssigt at bibeholde høiere Mulktbestemmelser, netop for slige Tilfælde. Hvad den store Hornugle angaaer, saa er det ganske rigtigt, hvad den ærede Indenrigsminister bemærkede, at den for Diebliffet kun forekommer sjelden her i Landet, men det er, fordi den saa stærkt efterstræbes overalt, hvor den viser sig. Den er meget hyppig i Sverrig og træffer derfra herover, men ødelægges strax efter sin Ankomst, fordi Enhver, der kan, skyder den, idet den er meget stabelig; ffete det ikke, vilde den sandsynligviis snart blive hyppig her i Landet, og det var ikke ønskeligt. En æret Rigsdagsmand bemærkede med Hensyn til Solforter, at de anrette store Ødelæggelser i Havenne, og hans Hensjilling derom tør jeg forsikfre skal blive taget under Overveielse i Udvalget mellem anden og tredje Behandling. Der er bleven bemærket om Brokfluglene, at naar man skulde medtage dem i Loven, kunde der være samme Grund til at medtage flere andre Fugle; jeg skal indrømme, at der kunde være samme Grund til at optage, om just ikke flere andre, saa dog enkelte andre Arter — og jeg vil for mit Vedkommende heller ikke have Noget imod, at man sletter Brokfluglene ud. Udvalget er bleven enig om at medtage Brokfugte, fordi et eller to Medlemmer holdt bestemt derpaa; jeg troer ikke, at der er nogen Ulempe ved at gjøre det, og maaskee kan der ogsaa vindes Noget derved, men jeg skal indrømme Rigtigheden af, at man consequent derved kan ledes til ogsaa at maatte optage endnu et Par andre Arter.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg vil blot bemærke, at jeg ikke saa godt seer

mig istand til at fortolke, hvad der skal forståes ved Sangfugles Nedet; det stod ikke i det oprindelige Regjeringsudkast, men er bragt ind dert ved et Endringsforslag. Da man dog gjør Forandringer i Loven, tørde det maaskee være Gjenstand for Udvalgets Opmærksomhed, at der staaer „udøve Jagt“ efter Sangfugles Nedet; det er ikke noget ganske rigtigt Udtryk.

Udsøveren: Med Hensyn til nogle Ytringer fra et Par ærede Talere angaaende, hvorvidt man udfatte sig for nogen Ulempe ved at gaae paa sin Grund med Gøvæver, der vare ladebe med Hagl eller Rugle, troer jeg, det er aldeles klart, at der ikke kan blive Tale om at paadrage sig nogen Ulempe derved, naar det ikke kan bevises, at man har studt noget af de Dyr, hvorom der her er Tale; man kan godt gaae med en Bøsse, hvad den saa er ladet med, naar man ikke gaaer andre Stæder, end hvor man efter Lovgivningen i det Hele har Ret til at gaae, og da man har Lov til at skyde visse Dyr, saa kan der ikke være Spørgsmaal om, at Nogen skulde blive straffet, fordi han var gaaet med en Bøsse, der var skarp-ladt. Naar Nogen vil paatale, at En skulde have overtraadt denne Lov, saa kan Vedkommende sige: Beviis, at jeg har dræbt noget af de Dyr, som det er forbudt at dræbe! Og kan det ikke bevises, saa troer jeg ikke, der kan være Tale om nogen Overtrædelse af Loven. Med Hensyn til de Ytringer, der ere fremkomne om Næve, mener jeg, at Spørgsmaalet ikke staaer aldeles klart for den ærede Rigsdagsmand, der fremkom derved. Jagtloven har jo for det Første en Bestemmelse for Jagt-eier en om, hvorledes han maa bruge sin Jagt-ret, men ved Siden deraf findes der Bestemmelser for, hvorvidt en Forbrugere, der ikke har Jagtret paa den af ham benyttede Jord, dog maa dræbe visse Dyr. Der er i saa Henseende givet ham en Ret til at værne om sin Eiendom efter visse Bestemmelser, der ere foreskrevne i Loven af 25de Marts 1851.